นางเนื้อหลบลั้หนีพระบิดาไปเสีย พระพรหมเองก็ไม่ยอมลดละ ด้วยความกริ้วถึงกับนิรมิตองค์เป็นกวางตามนางเนื้อ ไปในทันที พระศิวะได้ทรงบังเอิญมาพบเห็นเข้า ก็จึงได้มีความเห็นใจพระธิดาสนธยา ครั้นจะห้ามปรามพระพรหม ผู้เป็นบิดาของพระนางสนธยาก็ดูจะกระไรอยู่ จึงได้ยับยั้งความกริ้วของพระพรหมในครั้งนั้นด้วยการแผลงศรไปถูก เศียรกวาง ขาดกระเด็น เมื่อพระพรหมกลับคืนมาสู่ร่างเดิม ก็จึงได้คลายความโกรธ และพระศิวะก็ได้พูดคุยกับพระ พรหมให้ยกโทษให้กับพระธิดา และการขออภัยโทษแก่พระนางสนธยานั้นคงจะไม่เป็นการสำเร็จโดยง่าย พระศิวะ จึงได้ใช้วิธีทูลขอพระนางสนธยามาเป็นพระชายาด้วยความเกรงอกเกรงใจกัน พระพรหมจึงได้ยินดียกพระธิดาให้ ไปเป็นพระชายาของพระศิวะ ด้วยเหตุนี้เองที่พระธิดาสนธยาจึงไม่ต้องถูกพระบิดาลงโทษ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการที่ มีพระชายาเพิ่มขึ้นมานั้นไม่ได้เป็นเพราะพระศิวะ ออกไปแสวงหาด้วยความมากรักหลายใจแต่อย่างใด

กำเนิดพระพิฆเนศวร

คัมภีร์ปราณะได้บันทึกไว้ช่วงหลังพุทธศตวรรษที่ 1 กล่าวถึงการกำเนิดพระพิมเนศในฐานะเทพ และโอรส ของพระแม่อุมาเทวีกับพระศิวะเทพ โดยแต่ละตำนาน ได้กล่าวไว้แตกต่างกัน ดังนี้

เมื่อคราวที่พระปารวดีสรงน้ำอยู่ในอุทยาน พระองค์
ทรงนำเหงื่อไคลของพระองค์มาปั้นเป็นทุ่นเทวบุตรรูป
งาม และทรงใช้เวทย์มนต์เพื่อให้ทุ่นนั้นมีชีวิตขึ้นมา
จากนั้นจึงทรงรับสั่งให้เทวบุตรออกไปเฝ้ายังด้านหน้า
ประตูทางเข้าอุทยาน โดยได้รับสั่งว่าห้ามมิให้ผู้ใดเข้ามา
โดยเด็ดขาด เหตุการณ์เป็นเช่นนี้มาโดยตลอดทุกครั้งที่
พระแม่อุมาทรงสรงน้ำ ณ อุทยานแห่งนี้ จนกระทั่งเมื่อ
ถึงวันกำหนดเสด็จกลับของพระศิวะ และเมื่อทั้งสองพระ
องค์พบกันในคราแรกต่างก็จะเข้าไปในอุทยาน อีกฝ่าย
ก็ปกป้องมิให้ผู้ใดย่างกายเข้าในอุทยานได้ด้วยเทวบุตร
ทรงได้รับดำสั่งของพระอุมา ห้ามมิให้ผู้ใดล่วงละเมิด
เข้าไปยังสถานที่สรงน้ำแห่งนี้ เมื่อเป็นดังนั้นพระศิวะ
จึงทรงสั่งให้บริวารเข้าต่อสู้และได้สังหารเทวบุตร (แต่ใน
บางคัมภีร์ก็ว่าพระศิวะทรงใช้ตรีสุลตัดเดียรเทวบุตรนั้น
บ้างก็ว่าพระวิษณุทรงใช้จักรดัดเดียร)

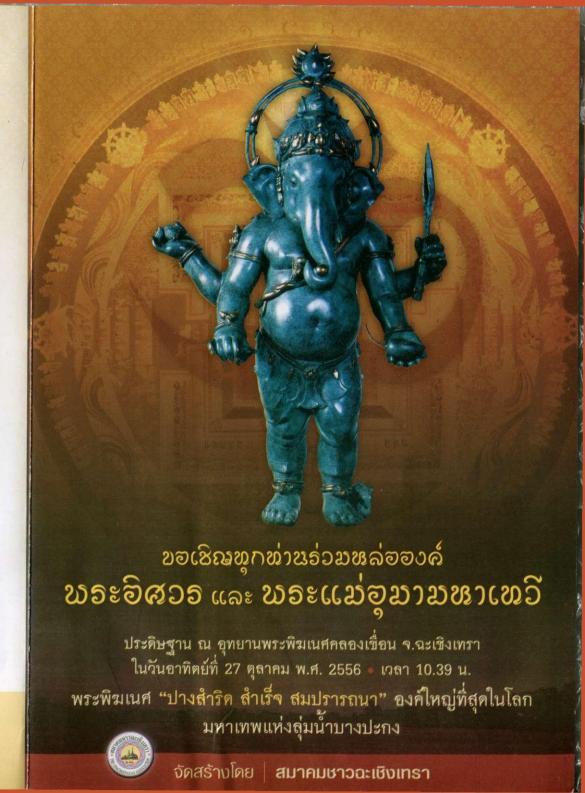
เมื่อพระปารวติทรงพบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พระองค์ทรงโกรธและโมโหพระสวามียิ่ง จนถึงกับทำศึกใหญ่ระหว่าง ทั้งสองพระองค์ ร้อนถึงพระฤๅษีนารอด (นารท) ต้องออกรับหน้าเจรจาศึกในครานี้ โดยพระปราวตีได้กล่าวให้พระ ศิวะผู้สวามีต้องหาหนทางให้เทวบุตรฟื้นชีวิตจึง จะยอมสงบศึกให้

พระศิวะจึงทรงมีคำสั่งให้เทวดาผู้เป็นบริวารเดินทางไปทิศเหนือ และให้ตัดศรีษะของสิ่งมีชีวิตแรกที่พบเพื่อนำ มาต่อให้กับเทวบุตรผู้เป็นโอรส ไม่นานนักเทวดาก็เดินทางกลับมาพร้อมกับนำเศียรช้าง *(มีงาเดียว*) เพื่อมาต่อให้ พระโอรส ซึ่งต่อมาจึงทรงตั้งพระนามใหม่ คือ คชานนะ *(มีหน้าเป็นช้าง)* และเอกทันต *(ผู้มีงาเดียว*) เมื่อได้ชุบชีวิต

พื้นแล้วพระปราวตีจึงทรงเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้ทั้งสองพระองค์ได้ฟังว่า ทั้งสองพระ องค์ทรงเป็นพระบิดาและพระโอรส ซึ่งฝ่ายโอรสได้ฟังดังนั้นถึงกลับหมอบกราบขอ อภัยโทษเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของตน พระศิวะทรงพอพระทัยยิ่งนัก ถึงกับ ประทานพรให้พระโอรสให้เป็นผู้มีอำนาจเทนือเหล่าภูตผีทั้งปวง และทรงแต่งตั้งให้ เป็นคณปติ ผู้เป็นใหญ่ในที่สุด

5 5 5

ขอเชิญทุกท่านร่วมเขียนคำอธิษฐานขอพรให้สำเร็จ...สมปรารถนา... โดยเขียนชื่อ / นามสกุล / วัน / เดือน / ปีเกิด ของท่าน หรือบุคคลที่ท่าน รักและเคารพ ลงบนแผ่นยันต์ เพื่อนำไปหล่อหลอมองค์พระศิวะ และองค์ พระแม่อุมามหาเทวี ให้ประชาชนได้กราบไหวับูชา เพื่อความเป็นสิริมงคล

ນອະອີສວອ ແລະ ນອະແມ່ອຸມາມສາເທວີ ຜູ້ໃห້ກຳເນີດ " **ນອະນີນເນສວອ** "

พระอิศวร (ศิวะ) มหาเทพแห่งการทำลาย

พระศิวะ (คนไทยเรียกว่า พระอิศวร) เป็นบิดาของพระพิฆเนศ มีชายาคือ พระแม่อุมาเทวี พระศิวะทรงเป็นมหาเทพผู้เป็นใหญ่ใน จักรวาล ทนึ่งในตรีมูรติ หรือ 3 มหาเทพสูงสุดแห่งศาสนาพราหมณ์-ฮินดู (พระพรหม, พระวิษณุ, พระศิวะ)

พระองค์ทรงประทานพรวิเศษให้แก่ผู้หมั่นกระทำความดี และ ยึดมั่นในศีลธรรม หากผู้ใดประพฤติเพื่ออุทิศถวายแก่พระองค์แล้ว ปรารถนาสี่งวิเศษใด ๆ พระองค์ก็จะประทานพรนั้นๆ ให้ แต่เมื่อได้ พรสมปรารถนาแล้ว วันหน้าหากกระทำผิดไปจากความดีงาม ผู้นั้น จะเกิดวิบัติในชีวิต พระศิวะเทพจะเป็นผู้ทำลายทันที!!

มีความเชื่อกันว่าพระศิวะนั้น สามารถช่วยปัดเป๋ารักษาเยียวยา อากาศเจ็บไข้ได้ป๋วยต่างๆ ได้อย่างมหัศจรรย์นัก!! หากผู้ใดที่เจ็บ ป๋วยหรือต้องการขอพรให้คนในครอบครัวหายเจ็บไข้ได้ป๋วย

ถ้ากระทำการบวงสรวงบูชาและขอพรจากพระศิวะ ก็มักปรากฏ ว่าความเจ็บใช้ได้ป่วยนั้นถูกปัดเปาให้หายไปได้โดยสิ้นในเร็ววัน

พระองค์เป็นเทพที่จะคอยขับไล่สิ่งชั่วร้ายให้ท่างไกล และทำให้ เกิดความดึงามเป็นสิริมงคลเกิดขึ้น ผู้ที่มีความทุกข์ไม่ว่าจะเป็นในทาง ใด หากบวงสรวงบูชา ขอพรให้พ้นทุกข์ พระศิวะก็จะประทานพรให้ผู้ นั้นได้พ้นจากหัวงแห่งความทุกข์ด้วยเช่นกัน

พระดิวะ เป็นเทพที่จะอำนวยพร ประทานดวามอุดมสมบูรณ์ ให้แก่ผู้ที่มีอาชีพเลี้ยงวัว เลี้ยงม้า หรือเลี้ยงแกะ และอาชีพที่เกี่ยวกับ

การเกษตรทั้งปวง ก็จะมีความสำเร็จและมีความสมบูรณ์พูนสุข หากบวงสรวงบูชาพระศิวะ...

พระติวะ ผู้เป็นพระเป็นเจ้าแห่งการทำลายล้าง พระองค์เปี่ยมไปด้วยอำนาจ พระพักตร์ของพระองค์แสดงให้ เห็นว่าเป็นทั้งชาย เป็นทั้งหญิง เป็นทั้งผู้ใจดี เป็นทั้งผู้ดุร้าย จากชิ้นฝุ่นธุลีไปจนถึงภูเขาทิมาลัย จากมดตัวเล็กๆ ไปจนถึงช้างตัวใหญ่ จากมนุษย์ไปจนถึงพระเป็นเจ้า อะไรก็ตามที่เราสามารถเห็นได้นั้น เป็นรูปแบบของพระศิวะ ทั้งหมด

ในดัมภีร์อุปนิษัทของฮินดู การท่องคำในพระดัมภีร์ส่วนมากมีคำว่า "**ศิโวมุสาหะ**" (ข้าคือศิวะ) หมายความ ว่า บุคคลผู้มีสติปัญญาทุกๆ คน ควรพิจารณาถึงตัวเอง และสิ่งทั้งหลายของสากลโลกเป็นรูปแบบของพระศิวะทั้ง สิ้น เมื่อคิดระลึกได้อย่างนี้แล้ว ผู้นั้นก็จะเข้าถึงความสุขความสงบ

ลักษณะของพระอิศวร (ศิวะ)

รูปลักษณ์ของพระศิวะนั้นมีปรากฏมากมายหลายลักษณะด้วยกัน แต่จุดเด่นที่ถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของพระศิวะก็คือ รูปพระจันทร์เสี้ยวและดวงตาดวงที่ 3 บนหน้าผาก สร้อยประคำที่เป็นหัวกะโหลก และจูที่คล้องพระสอหรือ คอของพระองค์ กล่าวได้ว่ารูปลักษณ์ของพระองค์นั้นค่อนข้างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่สามารถสังเกตได้ง่าย ไม่สับสน วุ่นวายเหมือนกับจดจำรูปลักษณ์ของมหาเทพองค์อื่น ๆ พระศิวะนั้นเป็นเทพที่ประพฤติองค์เป็นโยคีหรือผู้ถือศีล ทรง แต่งองค์คล้าย ๆ พวกโยคะหรือพวกฤษี สยายผมยาวแล้วม่นมวยผมเป็นชฎาบนศีรษะ ทรงนุ่งหมด้วยหนังกวางบ้าง หนังเสือบ้าง คัมภีร์โบราณหลายเล่มกล่าวถึงสีพระวรกายของพระศิวะแตกต่างกันไป บางคัมภีร์ระบุว่าพระวรกายของ พระศิวะนั้นเป็นสีแดงเข้มราวกับเปลวไฟทรือโลทิต บางคัมภีร์ว่าพระวรกายขององค์พระศิวะนั้นเป็นสีขาวนวลบริสุทธิ์

ดั่งสีของพระจันทร์ แต่หลายๆ คัมภีร์กล่าวไว้ตรงกันว่า พระศิวะนั้นเป็นเทพที่มีพระเนตร 3 ดวง คือดวงที่ 3 นั้นจะ ปรากฏขึ้นอยู่บนหน้าผากขององค์โดยปรากฏเป็นดวงตารูปแนวนอนบ้าง รูปตั้งทรงพุ่มช้างบิณฑ์บ้าง และดวงตาที่ 3 นี้สามารถมองเห็นอดีตและอนาคตได้อีกด้วย รูปลักษณ์ของพระศิวะนั้น มีรายละเอียดแตกต่างกันไปตามแต่ละปาง

พระแม่อุมามหาเทวี

พระศิวะทรงมีเอกอัครมเหลีคือ พระแม่อุมามหาเทวี หรือชาวฮินดูนิยมเรียกกันว่า "พระนางปาราวตี" ซึ่ง เป็นอิตถีเทพที่งดงามเป็นยิ่งนัก และยังเป็นเทพเทวีที่มีผู้คนนิยมบวงสรวงบูชามากมายว่าเทพนารืองค์อื่นองค์ใด พระ แม่ปราวตีหรือพระแม่อุมามหาเทวีนี้นั้น เป็นมเหลีคู่พระทัยของพระศิวะ ซึ่งปรากฏอยู่ในทุกคัมภีร์ทุกตำราเลยทีเดียว ตัวยเพราะพระศิวะนั้นไม่ปรากฏว่าจะมีพระชายาอีกมากมายดังมหาเทพองค์อื่น ๆ พระศิวะมีเพียงพระคงคาและ พระนางสนธยาเท่านั้นที่เป็นพระชายาคู่บารมีอีก 2 พระนาง พระแม่ดงคานั้นแต่เดิมก็เป็นพระชายาองค์รอง ๆ ของ พระนารายณ์หรือพระวิษณุ ซึ่งเมื่อได้มีเรื่องมีราวขัดแย้งบาดทมางกันระหว่างบรรดาพระชายาพระวิษณุ จนก่อเหตุให้ เกิดความเดือดร้อนรำคาญใจ พระวิษณุจึงได้นำพระแม่คงคามาถวายให้เป็นพระชายาของพระศิวะและพระแม่คงคา นั้นโดยแท้จริงแล้วเป็นพระพี่นางของพระแม่อุมาอัครมเหลีของพระศิวะอีกด้วย ส่วนพระนางสนธยานั้นเป็นธิดาของ พระพรหม มหาเทพอีกพระองค์หนึ่ง ซึ่งมีความผิดในเรื่องใตเรื่องหนึ่ง จนเป็นเหตุให้พระพรหมผู้เป็นบิดาทรงกริ้วนัก และปรารถนาที่จะลงโทษพัณท์ จึงได้แปลงกายเป็น